

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 83

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

5 Μαρτίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 083/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 083/02

Υπόθεση C-249/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Wind 1014 GmbH, Kurt Daell κατά Skatteministeriet (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Αυτοκίνητο όχημα το οποίο μισθώνει με χρηματοδοτική μίσθωση κάτοικος κράτους μέλους από εταιρία χρηματοδοτικών μισθώσεων εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Τέλος ταξινομήσεως υπολογιζόμενο κατ' αναλογία της διάρκειας χρήσεως του οχήματος — Ανάγκη χορηγήσεως αδείας από τις εθνικές φορολογικές αρχές πριν από τη θέση σε κυκλοφορία — Δικαιολόγηση — Πρόληψη της καταστρατηγήσεως των φορολογικών κανόνων καθώς και της εφαρμογής τους με δόλιο ή καταχρηστικό τρόπο — Διατήρηση της φορολογικής αρμοδιότητας του κράτους — Αναλογικότητα)

2

2018/C 083/03

Υπόθεση C-270/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Juzgado de lo Social nº 1 de Cuenca (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Carlos Enrique Ruiz Conejero κατά Ferroserv Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i — Απαγόρευση δυσμενούς διακρίσεως λόγω αναπηρίας — Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την απόλυση εργαζομένου λόγω απουσιών από την εργασία που επαναλαμβάνονται κατά διαστήματα, έστω και αν είναι δικαιολογημένες — Απουσίες του εργαζομένου εξαιτίας ασθενειών που οφείλονται στην αναπηρία του — Διαφορετική μεταχείριση λόγω αναπηρίας — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Δικαιολόγηση — Καταπολέμηση του απουσιασμού από την εργασία — Πρόσφορος χαρακτήρας — Αναλογικότητα)

3

EL

2018/C 083/04	Υπόθεση C-363/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση κηρυχθείσα παράνομη και μη συμβατή με την εσωτερική αγορά — Υποχρέωση ανακτήσεως — Άρθρο 108, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρο 14, παράγραφος 3 — Δικαιούχος εταιρία η οποία κηρύχθηκε σε πτώχευση — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Εγγραφή των απαιτήσεων στον πίνακα κατατάξεως των πιστωτών — Παύση της δραστηριότητας — Αναστολή της πτωχευτικής διαδικασίας προκειμένου να εξεταστεί η δυνατότητα επανέναρξης της λειτουργίας — Υποχρέωση ενημερώσεως — Μη εκπλήρωση]	3
2018/C 083/05	Υπόθεση C-463/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stadion Amsterdam CV κατά Staatssecretaris van Financiën [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ — Παράρτημα Η, κατηγορία 7 — Ενιαία παροχή που αποτελείται από δύο διακριτά στοιχεία — Επιλεκτική εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ σε ένα εκ των δύο στοιχείων — Τουριστική επίσκεψη «World of Ajax» — Επίσκεψη του μουσείου της AFC Ajax]	4
2018/C 083/06	Υπόθεση C-676/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Nejnysší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CORPORATE COMPANIES s.r.o. κατά Ministerstvo financí ČR (Προδικαστική παραπομπή — Πρόληψη της χρησιμοποίησεως του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας — Οδηγία 2005/60/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 3, στοιχείο γ', και άρθρο 3, σημείο 7, στοιχείο α' — Εταιρικός σκοπός επιχειρήσεως συνιστάμενος στην πώληση εμπορικών εταιριών που έχουν καταχωρισθεί στο Εμπορικό Μητρώο και συστάθηκαν με μοναδικό σκοπό την πώλησή τους — Πώληση που πραγματοποιείται με μεταβίβαση της συμμετοχής της επιχειρήσεως στην προσυσταθείσα εταιρία)	5
2018/C 083/07	Υπόθεση C-45/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Frédéric Jahin κατά Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé [Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 11 — Επιβαρύνσεις στα εισοδήματα από κεφάλαια οι οποίες χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφαλίσεως κράτους μέλους — Απαλλαγή των υπηκόων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υπάγονται σε καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως άλλου κράτους μέλους — Φυσικά πρόσωπα που υπάγονται σε καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως τρίτου κράτους — Διαφορετική μεταχείριση — Περιορισμός — Δικαιολόγηση]	5
2018/C 083/08	Υπόθεση C-58/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — INEOS Köln GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α — Μεταβατικοί κανόνες για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής — Περίοδος 2013-2020 — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Άρθρο 3, στοιχείο η' — Έννοια του όρου «υποεγκατάσταση εκπομπών διεργασίας» — Εκπομπές από την καύση ατελώς οξειδωμένου άνθρακα — Υγρά κατάλοιπα — Δεν περιλαμβάνονται)	6
2018/C 083/09	Υπόθεση C-240/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E (Προδικαστική παραπομπή — Υπήκοος τρίτης χώρας παρανόμως διαμένον στο έδαφος κράτους μέλους — Απειλή για τη δημόσια τάξη και την εθνική ασφάλεια — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Απόφαση περί επιστροφής — Απαγόρευση εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών — Καταχώριση ατόμου ως ανεπιθύμητου στον χώρο Σένγκεν — Υπήκοος ο οποίος έχει νόμιμο τίτλο διαμονής εκδοθέντα από άλλο κράτος μέλος — Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρο 25, παράγραφος 2 — Διαδικασία διαβουλεύσεως μεταξύ του κράτους μέλους που προβαίνει στην καταχώριση του αλλοδαπού ως ανεπιθύμητου και του κράτους μέλους που χορήγησε τον τίτλο διαμονής — Προθεσμία — Μη λήψη θέσεως από το συμβαλλόμενο κράτος με το οποίο ζητήθηκε διαβούλευση — Συνέπειες επί της εκτελέσεως των αποφάσεων επιστροφής και απαγορεύσεως εισόδου)	7

2018/C 083/10	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-654/16, C-657/16 και C-658/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16) κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (ConsoB) (Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των εταιριών — Οδηγία 2004/25/ΕΚ — Δημόσιες προσφορές εξαγοράς — Άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο — Δυνατότητα προσαρμογής της τιμής της προσφοράς σε περιπτώσεις και με κριτήρια που προσδιορίζονται σαφώς — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τον καθορισμό της τιμής της προσφοράς στην τιμή που διαπιστώνεται σε περίπτωση συμπαγινίας μεταξύ του προσφέροντος ή των προσώπων που ενεργούν σε συνεννόηση με αυτόν και ενός ή περισσότερων πωλητών — Έννοια «σαφώς προσδιοριζόμενου κριτηρίου»)	8
2018/C 083/11	Υπόθεση C-678/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 — Monster Energy Company κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (Αίτηση αναίρεσεως — Κανονισμός Διαδικασίας — Άρθρο 181 — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «HotoGo self-heating can technology» — Σύνητο σήμα — Αίτηση καταχώρισεως σήματος — Ανακοπή — Απόρριψη — Αίτηση αναίρεσεως που είναι προδήλως απαράδεκτη)	8
2018/C 083/12	Υπόθεση C-101/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Verus Food κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Maquet GmbH (Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης LUCEO — Κήρυξη ακυρότητας)	9
2018/C 083/13	Υπόθεση C-499/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Αυγούστου 2017 η Miguel Torres, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 31 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-637/15, Alma-The Soul of Italian Wine κατά EUIPO — Miguel Torres	9
2018/C 083/14	Υπόθεση C-536/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2017 η Josef, SL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 28 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-333/15, Josef κατά EUIPO — Nationale-Nederlanden Nederland	10
2018/C 083/15	Υπόθεση C-559/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Σεπτεμβρίου 2017 η Cafés Pont SL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 20 Ιουλίου 2017 στην υπόθεση T-309/16, Cafés Pont κατά EUIPO — Giordano Vini	10
2018/C 083/16	Υπόθεση C-668/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2017 η Viridis Pharmaceutical Ltd. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-276/16, Viridis Pharmaceutical Ltd. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	10
2018/C 083/17	Υπόθεση C-695/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Helsingin käräjäoikeus (Φινλανδία) στις 12 Δεκεμβρίου 2017 — Metirato Oy, υπό εκκαθάριση, κατά Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet	11
2018/C 083/18	Υπόθεση C-704/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 15 Δεκεμβρίου 2017 — D. H. κατά Ministerstvo vnitra	12
2018/C 083/19	Υπόθεση C-705/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea hovrätt (Σουηδία) στις 15 Δεκεμβρίου 2017 — Patent-och registreringsverket κατά Mats Hansson	12
2018/C 083/20	Υπόθεση C-716/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 22 Δεκεμβρίου 2017 — A	13
2018/C 083/21	Υπόθεση C-724/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 22 Δεκεμβρίου 2017 — Vantaan kaupunki κατά Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy	14

2018/C 083/22	Υπόθεση C-729/17: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	14
2018/C 083/23	Υπόθεση C-19/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιανουαρίου 2018 ο MS κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 31 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-17/16, MS κατά Επιτροπής	16
2018/C 083/24	Υπόθεση C-27/18: Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	17
2018/C 083/25	Υπόθεση C-415/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — David Fernando Leal da Fonseca κατά Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA	18
2018/C 083/26	Υπόθεση C-269/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Andreas Niemeyer κατά Brussels Airlines SA/NV	18
2018/C 083/27	Υπόθεση C-277/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Heinz-Gerhard Albrecht κατά TUIfly GmbH	18
2018/C 083/28	Υπόθεση C-420/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	18
2018/C 083/29	Υπόθεση C-534/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ursula Kaufmann, Viktor Schay κατά TUIfly GmbH	19
Γενικό Δικαστήριο		
2018/C 083/30	Υπόθεση T-639/16 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 — FV κατά Συμβουλίου (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση αξιολογήσεως σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως του έτους 2013 — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδικώς — Σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού που εξέδωσε την απόφαση πρωτοδικώς — Διαδικασία διορισμού δικαστή στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης — Δικαστήριο συσταθέν σύμφωνα με τον νόμο — Αρχή του νόμιμου δικαστή)	20
2018/C 083/31	Υπόθεση T-869/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 — Wenger κατά EUIPO — Swissegear (SWISSGEAR) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SWISSGEAR — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 95 του κανονισμού 2017/1001)}	20
2018/C 083/32	Υπόθεση T-250/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 — avanti κατά EUIPO (avanti) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης avanti — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)]	21
2018/C 083/33	Υπόθεση T-15/18: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιανουαρίου 2018 — OCU κατά ΕΚΤ	22
2018/C 083/34	Υπόθεση T-16/18: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιανουαρίου 2018 — Activos e Inversiones Monterroso κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	22
2018/C 083/35	Υπόθεση T-862/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2018 — fritz-kulturgüter κατά EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	23

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 083/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 72 της 26.2.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 63 της 19.2.2018

EE C 52 της 12.2.2018

EE C 42 της 5.2.2018

EE C 32 της 29.1.2018

EE C 22 της 22.1.2018

EE C 13 της 15.1.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wind 1014 GmbH, Kurt Daell κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-249/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Αυτοκίνητο όχημα το οποίο μισθώνει με χρηματοδοτική μίσθωση κάτοικος κράτους μέλους από εταιρία χρηματοδοτικών μισθώσεων εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος — Τέλος ταξινόμησης υπολογιζόμενο κατ' αναλογία της διάρκειας χρήσεως του οχήματος — Ανάγκη χορηγήσεως αδειας από τις εθνικές φορολογικές αρχές πριν από τη θέση σε κυκλοφορία — Δικαιολόγηση — Πρόληψη της καταστρατηγήσεως των φορολογικών κανόνων καθώς και της εφαρμογής τους με δόλιο ή καταχρηστικό τρόπο — Διατήρηση της φορολογικής αρμοδιότητας του κράτους — Αναλογικότητα)

(2018/C 083/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wind 1014 GmbH, Kurt Daell

κατά

Skatteministeriet

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αποκλείει κανονιστική ρύθμιση και διοικητική πρακτική κράτους μέλους, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, βάσει των οποίων

- η θέση σε κυκλοφορία οχήματος που έχει μισθώσει με χρηματοδοτική μίσθωση κάτοικος αυτού του κράτους μέλους από εταιρία χρηματοδοτικών μισθώσεων εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, προς τον σκοπό προσωρινής χρήσεως του οχήματος στο πρώτο κράτος μέλος, μέσω της καταβολής τέλους ταξινόμησης που υπολογίζεται κατ' αναλογία της διάρκειας της χρήσεως, εξαρτάται, όσον αφορά την καταβολή αυτή, από προηγούμενη άδεια των φορολογικών αρχών του πρώτου κράτους μέλους, χωρίς την οποία το εν λόγω όχημα δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να κυκλοφορήσει στο έδαφος του κράτους αυτού, και
- η δυνατότητα άμεσης θέσεως σε κυκλοφορία ενός τέτοιου οχήματος σε αυτό το πρώτο κράτος μέλος, ενόσω τελεί υπό εξέταση η αίτηση του υποχρέου με την οποία ζητείται να του επιτραπεί να καταβάλει, όσον αφορά το εν λόγω όχημα, τέλος ταξινόμησης υπολογιζόμενο κατ' αναλογία της διάρκειας της χρήσεως του οχήματος στο εν λόγω πρώτο κράτος μέλος, εξαρτάται από την προκαταβολή του συνολικού ποσού του τέλους ταξινόμησης, με την επιφύλαξη της επιστροφής του υπερβάλλοντος, εντόκως, εφόσον και όταν επιτραπεί από τις εν λόγω φορολογικές αρχές στον υπόχρεο να καταβάλει το αναλογικό τέλος ταξινόμησης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Juzgado de lo Social nº 1 de Cuenca (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Carlos Enrique Ruiz Conejero κατά Ferroserv Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

(Υπόθεση C-270/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2000/78/EK — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i — Απαγόρευση δυσμενούς διακρίσεως λόγω αναπηρίας — Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την απόλυση εργαζομένου λόγω απουσιών από την εργασία που επαναλαμβάνονται κατά διαστήματα, έστω και αν είναι δικαιολογημένες — Απουσίες του εργαζομένου εξαιτίας ασθενειών που οφείλονται στην αναπηρία του — Διαφορετική μεταχείριση λόγω αναπηρίας — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Δικαιολόγηση — Καταπολέμηση του απουσιασμού από την εργασία — Πρόσφορος χαρακτήρας — Αναλογικότητα)

(2018/C 083/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 1 de Cuenca

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Carlos Enrique Ruiz Conejero

κατά

Ferroserv Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο i, της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι ο εργοδότης δύναται να απολύσει εργαζόμενο εξαιτίας απουσιών από την εργασία που επαναλαμβάνονται κατά διαστήματα, έστω και αν οι απουσίες αυτές είναι δικαιολογημένες, στην περίπτωση κατά την οποία οι απουσίες αποτελούν συνέπεια ασθενειών οφειλόμενων στην αναπηρία από την οποία πάσχει ο εργαζόμενος, εκτός εάν η νομοθεσία αυτή επιδιώκει τον θεμιτό σκοπό της καταπολέμησης του απουσιασμού και δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει.

⁽¹⁾ EE C 279 της 1.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-363/16) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση κηρυχθείσα παράνομη και μη συμβατή με την εσωτερική αγορά — Υποχρέωση ανακτήσεως — Άρθρο 108, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρο 14, παράγραφος 3 — Δικαιούχος εταιρία η οποία κηρύχθηκε σε πτώχευση — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Εγγραφή των απαιτήσεων στον πίνακα κατατάξεως των πιστωτών — Πάυση της δραστηριότητας — Αναστολή της πτωχευτικής διαδικασίας προκειμένου να εξεταστεί η δυνατότητα επανέναρξης της λειτουργίας — Υποχρέωση ενημερώσεως — Μη εκπλήρωση]

(2018/C 083/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ και Β. Stromsky)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Κ. Μπόσκοβιτς και Β. Καρρά)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας εντός των ταχθεισών προθεσμιών όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως 2012/541/ΕΕ της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.26534 (C 27/2010 πρώην NN 6/2009) που χορήγησε η Ελλάδα υπέρ της Ενωμένης Κλωστοϋφαντουργίας ΑΕ, και μη ενημερώνοντας επαρκώς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 έως 4 της εν λόγω αποφάσεως καθώς και από τη Συνθήκη ΛΕΕ.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 305 της 22.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stadion Amsterdam CV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-463/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ — Παράρτημα Η, κατηγορία 7 — Ενιαία παροχή που αποτελείται από δύο διακριτά στοιχεία — Επιλεκτική εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ σε ένα εκ των δύο στοιχείων — Τουριστική επίσκεψη «World of Ajax» — Επίσκεψη του μουσείου της AFC Ajax]

(2018/C 083/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stadion Amsterdam CV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

Η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/4/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2001, έχει την έννοια ότι ενιαία παροχή, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, που αποτελείται από δύο διακριτά στοιχεία, εκ των οποίων το ένα είναι κύριο και το άλλο παρεπόμενο και τα οποία, αν προσφέρονταν χωριστά, θα υπάγονταν σε διαφορετικούς συντελεστές φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να φορολογηθεί μόνο με τον συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας που ισχύει για την ενιαία αυτή παροχή ο οποίος καθορίζεται βάσει του κύριου στοιχείου αυτής, ακόμη και αν μπορεί να προσδιοριστεί η τιμή του κάθε στοιχείου που συναποτελεί τη συνολική τιμή που καταβάλλει ο καταναλωτής για την παροχή αυτή.

(¹) EE C 410 της 7.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CORPORATE COMPANIES s.r.o. κατά Ministerstvo financí ČR

(Υπόθεση C-676/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας — Οδηγία 2005/60/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 3, στοιχείο γ', και άρθρο 3, σημείο 7, στοιχείο α' — Εταιρικός σκοπός επιχειρήσεως συνιστάμενος στην πώληση εμπορικών εταιριών που έχουν καταχωρισθεί στο Εμπορικό Μητρώο και συστάθηκαν με μοναδικό σκοπό την πώλησή τους — Πώληση που πραγματοποιείται με μεταβίβαση της συμμετοχής της επιχειρήσεως στην προσυσταθείσα εταιρία)

(2018/C 083/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CORPORATE COMPANIES s.r.o.

κατά

Ministerstvo financí ČR

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 7, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στις εν λόγω διατάξεις ένα πρόσωπο, όπως αυτό το οποίο αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης, η επιχειρηματική δραστηριότητα του οποίου συνίσταται στην πώληση εταιριών τις οποίες το ίδιο σύστησε χωρίς κανένα προηγούμενο αίτημα εκ μέρους των δυνητικών του πελατών, με σκοπό την πώλησή τους στους πελάτες αυτούς, μέσω μεταβίβασης των μεριδίων του στο κεφάλαιο της πωλούμενης εταιρίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 20.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Frédéric Jahin κατά Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Υπόθεση C-45/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 11 — Επιβαρύνσεις στα εισοδήματα από κεφάλαια οι οποίες χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφαλίσεως κράτους μέλους — Απαλλαγή των υπηκόων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υπάγονται σε καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως άλλου κράτους μέλους — Φυσικά πρόσωπα που υπάγονται σε καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως τρίτου κράτους — Διαφορετική μεταχείριση — Περιορισμός — Δικαιολόγηση]

(2018/C 083/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Frédéric Jahin

κατά

Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Διατακτικό

Τα άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας ο υπήκοος του κράτους μέλους αυτού, ο οποίος κατοικεί σε τρίτο κράτος, πλην των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) ή της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, και υπάγεται στο καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως του εν λόγω τρίτου κράτους, υπόκειται, στο κράτος μέλος αυτό, σε επιβαρύνσεις επί των εισοδημάτων από κεφάλαια ως εισφορά στο καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως που αυτό έχει θεσπίσει, ενώ ο υπήκοος της Ένωσης που υπάγεται σε καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως άλλου κράτους μέλους απαλλάσσεται λόγω της αρχής της εφαρμογής της νομοθεσίας ενός μόνον κράτους μέλους σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως, δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας.

(¹) EE C 121 της 18.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — INEOS Köln GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-58/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α — Μεταβατικοί κανόνες για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής — Περίοδος 2013-2020 — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Άρθρο 3, στοιχείο η' — Έννοια του όρου «υποεγκατάσταση εκπομπών διεργασίας» — Εκπομπές από την καύση ατελώς οξειδωμένου άνθρακα — Υγρά κατάλοιπα — Δεν περιλαμβάνονται)

(2018/C 083/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

INEOS Köln GmbH

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

Το άρθρο 3, στοιχείο η', της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν περιλαμβάνει στην έννοια του όρου «υποεγκατάσταση εκπομπών διεργασίας», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από την καύση ατελώς οξειδωμένου άνθρακα σε υγρή κατάσταση.

(¹) EE C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E

(Υπόθεση C-240/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Υπήκοος τρίτης χώρας παρανόμως διαμένων στο έδαφος κράτους μέλους — Απειλή για τη δημόσια τάξη και την εθνική ασφάλεια — Οδηγία 2008/115/EK — Άρθρο 6, παράγραφος 2 — Απόφαση περί επιστροφής — Απαγόρευση εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών — Καταχώριση ατόμου ως ανεπιθύμητου στον χώρο Σένγκεν — Υπήκοος ο οποίος έχει νόμιμο τίτλο διαμονής εκδοθέντα από άλλο κράτος μέλος — Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρο 25, παράγραφος 2 — Διαδικασία διαβουλεύσεως μεταξύ του κράτους μέλους που προβαίνει στην καταχώριση του αλλοδαπού ως ανεπιθύμητου και του κράτους μέλους που χορήγησε τον τίτλο διαμονής — Προθεσμία — Μη λήψη θέσεως από το συμβαλλόμενο κράτος με το οποίο ζητήθηκε διαβούλευση — Συνέπειες επί της εκτελέσεως των αποφάσεων επιστροφής και απαγορεύσεως εισόδου)

(2018/C 083/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των Κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, που υπογράφηκε στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 και άρχισε να ισχύει στις 26 Μαρτίου 1995, έχει την έννοια ότι, καίτοι επιτρέπεται στο συμβαλλόμενο κράτος που προτίθεται να εκδώσει απόφαση επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου και διαμονής στον χώρο Σένγκεν έναντι υπηκόου τρίτης χώρας που είναι κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής, εκδοθέντος από άλλο συμβαλλόμενο κράτος, να κινηθεί η διαδικασία διαβουλεύσεως την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή ήδη πριν από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, η εν λόγω διαδικασία πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να κινείται αμέσως μετά την έκδοση μιας τέτοιας αποφάσεως.
- 2) Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν έχει την έννοια ότι δεν εμποδίζει την εκτέλεση αποφάσεως περί επιστροφής, συνοδευόμενης από απαγόρευση εισόδου, που έχει εκδοθεί από συμβαλλόμενο κράτος σε βάρος υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος είναι κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία διαβουλεύσεως την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή, εφόσον ο εν λόγω υπήκοος νομίμως θεωρείται από το συμβαλλόμενο κράτος που τον καταχωρίζει ως ανεπιθύμητο ως απειλή για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του ενδιαφερομένου να ασκήσει τα δικαιώματα που αντλεί από τον εν λόγω τίτλο διαμονής, μεταβαίνοντας αργότερα στο έδαφος του δεύτερου συμβαλλομένου κράτους. Ωστόσο, μετά την πάροδο ευλόγου χρόνου από την έναρξη της διαδικασίας διαβουλεύσεως και ελλείψει απαντήσεως εκ μέρους του συμβαλλομένου κράτους με το οποίο ζητήθηκε διαβούλευση, εναπόκειται στο συμβαλλόμενο κράτος που καταχωρίζει ως ανεπιθύμητο τον υπήκοο τρίτης χώρας να προβεί στην ανάκληση της καταχωρίσεώς του ως ανεπιθύμητου και, ενδεχομένως, να καταχωρίσει τον υπήκοο αυτόν στον εθνικό του κατάλογο ανεπιθύμητων.
- 3) Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν έχει την έννοια ότι υπήκοος τρίτης χώρας, κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής εκδοθέντος από συμβαλλόμενο κράτος, σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος απόφαση επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου, μπορεί να επικαλεστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου τα έννομα αποτελέσματα που απορρέουν από τη διαδικασία διαβουλεύσεως την οποία υποχρεούται να κινηθεί το συμβαλλόμενο κράτος που προβαίνει στην καταχώριση ατόμου ως ανεπιθύμητου, καθώς και τις υποχρεώσεις που συνεπάγονται τα αποτελέσματα αυτά.

⁽¹⁾ EE C 213 της 3.7.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 11ης Ιανουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16) κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-654/16, C-657/16 και C-658/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των εταιριών — Οδηγία 2004/25/EK — Δημόσιες προσφορές εξαγοράς — Άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο — Δυνατότητα προσαρμογής της τιμής της προσφοράς σε περιπτώσεις και με κριτήρια που προσδιορίζονται σαφώς — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τον καθορισμό της τιμής της προσφοράς στην τιμή που διαπιστώνεται σε περίπτωση συμπαιγνίας μεταξύ του προσφέροντος ή των προσώπων που ενεργούν σε συνεννόηση με αυτόν και ενός ή περισσότερων πωλητών — Έννοια «σαφώς προσδιοριζομένου κριτηρίου»)

(2018/C 083/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Amber Capital Italia Sgr SpA (C-654/16), Amber Capital Uk Llp (C-654/16), Bluebell Partners Limited (C-657/16), Elliot International LP (C-658/16), The Liverpool Limited Partnership (C-658/16), Elliot Associates LP (C-658/16)

κατά

Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

παρισταμένων των

Hitachi Railltaly Investments Sri, Hitachi Railltaly SpA, Ansaldo Sts SpA (C-654/16), Finmeccanica SpA

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2004/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει στην εθνική εποπτική αρχή να αυξήσει την τιμή μιας δημόσιας προσφοράς εξαγοράς σε περίπτωση συμπαιγνίας μεταξύ του προσφέροντος ή των προσώπων που ενεργούν σε συνεννόηση με αυτόν και ενός ή περισσότερων πωλητών, περιοριζόμενη να αναφέρει, όσον αφορά την τιμή που μπορεί να οριστεί με τον τρόπο αυτό, ότι αντιστοιχεί στην τιμή που διαπιστώνεται από την εν λόγω αρχή, εφόσον η τιμή αυτή μπορεί να συναχθεί από την εθνική νομοθεσία κατά τρόπο αρκούντως σαφή, ακριβή και προβλέψιμο, βάσει των ερμηνευτικών μεθόδων που αναγνωρίζονται από το εσωτερικό δίκαιο.

⁽¹⁾ EE C 121 της 18.4.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018 — Monster Energy Company κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-678/16) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός Διαδικασίας — Άρθρο 181 — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «HotoGo self-heating can technology» — Σύνθετο σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως σήματος — Ανακοπή — Απόρριψη — Αίτηση αναιρέσεως που είναι προδήλως απαράδεκτη)

(2018/C 083/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Monster Energy Company (εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor)

Έτερος διάδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Monster Energy Company* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 144 της 8.5.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Verus Eood κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Maquet GmbH

(Υπόθεση C-101/17) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης LUCEO — Κήρυξη ακυρότητας)

(2018/C 083/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Verus Eood (εκπρόσωπος: C. Pfitzer, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Schifko), Maquet GmbH (εκπρόσωπος: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Verus EOOD στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 195 της 19.6.2017.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Αυγούστου 2017 η Miguel Torres, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 31 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-637/15, Alma-The Soul of Italian Wine κατά EUIPO — Miguel Torres

(Υπόθεση C-499/17 P)

(2018/C 083/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Miguel Torres, SA (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt, J. Güell Serra, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP, Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2017 το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2017 η Josel, SL κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 28 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-333/15, Josel κατά EUIPO — Nationale-Nederlanden Nederland

(Υπόθεση C-536/17 P)

(2018/C 083/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Josel, SL (εκπρόσωπος: J. Güell Serra, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Nationale-Nederlanden Nederland BV

Με διάταξη της 17ης Ιανουαρίου 2018 το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Σεπτεμβρίου 2017 η Cafés Pont SL κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 20 Ιουλίου 2017 στην υπόθεση T-309/16, Cafés Pont κατά EUIPO — Giordano Vini

(Υπόθεση C-559/17 P)

(2018/C 083/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Cafés Pont SL (εκπρόσωπος: E. Manresa Medina, abogado)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Giordano Vini SpA

Με διάταξη της 11ης Ιανουαρίου 2018 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2017 η Viridis Pharmaceutical Ltd. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-276/16, Viridis Pharmaceutical Ltd. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-668/17 P)

(2018/C 083/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Viridis Pharmaceutical Ltd. (εκπρόσωποι: C. Spintig, S. Pietzcker και M. Prasse, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέξει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του δεύτερου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου·

2. να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
3. να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίουσας.

Επικουρικώς: να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσίουσα προβάλλει την αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, παρέβη από πολλές απόψεις τον κανονισμό για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾.

Κατ' αρχάς, η αναιρεσίουσα βάλλει κατά της υπάρξεως παραβάσεως του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 2017/1001. Κατά την αναιρεσίουσα, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εκτίμησε ότι απαιτείται προηγουμένως να έχει χορηγηθεί η δέουσα άδεια κυκλοφορίας ενός φαρμάκου για να είναι σύνομη η χρήση ενός σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο έχει καταχωρισθεί όσον αφορά ένα φάρμακο. Περαιτέρω, κατά την άποψη της αναιρεσίουσας, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη επίσης τον ίδιο κανόνα δικαίου λόγω του ότι χαρακτήρισε τη χρήση ενός σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο μιας κλινικής μελέτης σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο θ', της οδηγίας 2001/83/ΕΚ ⁽²⁾ ως κατ' ανάγκην εσωτερική και, επομένως, ως μη ουσιαστική χρήση.

Εν συνεχεία, η αναιρεσίουσα βάλλει κατά της υπάρξεως παραβάσεως του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 2017/1001. Κατά την αναιρεσίουσα, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εκτίμησε ότι μια κλινική μελέτη προς τον σκοπό της προετοιμασίας μιας αιτήσεως για τη λήψη άδειας κυκλοφορίας ενός φαρμάκου δεν μπορεί να προβληθεί προς δικαιολόγηση της μη χρήσεως σήματος, εάν η κλινική μελέτη έχει μόνον υποβληθεί σαφώς μετά από την καταχώριση του σήματος ή/και εάν δεν έχουν διατεθεί πολύ εκτεταμένοι οικονομικοί πόροι, όπως αυτοί είναι απαραίτητοι, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αποπεράτωση της κλινικής μελέτης όσο το δυνατόν ταχύτερα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001, L 311, σ. 67).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Helsingin käräjäoikeus* (Φινλανδία) στις 12 Δεκεμβρίου 2017 — *Metirato Oy*, υπό εκκαθάριση, κατά *Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/ Maksu- ja Tolliamet*

(Υπόθεση C-695/17)

(2018/C 083/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Helsingin käräjäoikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: *Metirato Oy*, υπό εκκαθάριση

Εναγόμενοι: *Suomen valtio/Verohallinto, Eesti Vabariik/Maksu- ja Tolliamet*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας ⁽¹⁾, καθόσον προβλέπει ότι απαιτήσεις οι οποίες εισπράττονται βάσει αιτήσεως εισπράξεως θα πρέπει να εξετάζονται στο κράτος μέλος που λαμβάνει την αίτηση ως απαιτήσεις του κράτους μέλους αυτού, να ερμηνευθεί υπό την έννοια

- α) ότι το κράτος μέλος που λαμβάνει την αίτηση είναι επίσης διάδικος στην ένδικη διαδικασία η οποία αφορά την επιστροφή στην πτωχευτική περιουσία ποσών που καταβλήθηκαν βάσει αιτήσεως εισπράξεως, ή
- β) ότι το κράτος μέλος που λαμβάνει την αίτηση μεριμνά μόνο για την εισπραξη της απαιτήσεως στο πλαίσιο της αναγκαστικής εκτελέσεως και για την αναγγελία της απαιτήσεως στην πτωχευτική διαδικασία, ενώ η ανακλητική αγωγή η οποία αφορά το ύψος της πτωχευτικής περιουσίας πρέπει να στρέφεται κατά του αιτούντος κράτους μέλους;
- 2) Έχει η οδηγία την έννοια ότι απαιτήσεις άλλου κράτους βάσει αιτήσεως εισπράξεως εισπράττονται με τα ίδια μέσα, πλην όμως κατά τρόπο ώστε τα εισπραττόμενα ποσά παραμένουν χωριστά και δεν ενσωματώνονται στην περιουσία του κράτους που λαμβάνει την αίτηση, ή μήπως έχει την έννοια ότι εισπράττονται από κοινού με τις ίδιες απαιτήσεις, ώστε να ενσωματώνονται στην περιουσία του κράτους που λαμβάνει την αίτηση; Με άλλη διατύπωση: είναι σκοπός της οδηγίας μόνο να απαγορεύσει τη δυσμενέστερη μεταχείριση των απαιτήσεων άλλου κράτους;
- 3) Μπορεί μια ένδικη διαφορά που αφορά πτωχευτική ανάκληση να θεωρηθεί ότι συνιστά διαφορά σε σχέση με μέτρα εκτελέσεως κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 2, της οδηγίας και μπορεί να συναχθεί εξ αυτού ότι, σύμφωνα με την οδηγία, το κράτος μέλος που λαμβάνει την αίτηση είναι διάδικος και σε αυτήν την ένδικη διαφορά;

(¹) Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2010, περί αμοιβαίας συνδρομής για την εισπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα (ΕΕ 2010, L 84, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2014, L 315, σ. 51).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 15 Δεκεμβρίου 2017 — D. H. κατά Ministerstvo vnitra**

(Υπόθεση C-704/17)

(2018/C 083/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: D. H.

Καθού: Ministerstvo vnitra

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στην ερμηνεία του άρθρου 9 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με τα άρθρα 6 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική νομοθεσία βάσει της οποίας δεν επιτρέπεται στο Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) ο έλεγχος δικαστικής αποφάσεως που αφορά κράτηση αλλοδαπού ατόμου το εν λόγω πρόσωπο έχει αφεθεί ελεύθερο;

(¹) ΕΕ 2013, L 180, σ. 96.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea hovrätt (Σουηδία) στις 15 Δεκεμβρίου
2017 — Patent-och registreringsverket κατά Mats Hansson**

(Υπόθεση C-705/17)

(2018/C 083/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea hovrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Patent-och registreringsverket

Εφεσίβλητος: Mats Hansson

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας για τα σήματα ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η σφαιρική εκτίμηση όλων των κρίσιμων παραγόντων, η οποία πρέπει να διενεργείται κατά την αξιολόγηση του κινδύνου συγχύσεως, μπορεί να επηρεαστεί από το γεγονός ότι ένα εκ των στοιχείων του σήματος έχει εξαιρεθεί ρητώς από την προστασία που παρέχει η καταχώριση, δυνάμει επιφύλαξης διατυπωθείσας υπό τη μορφή δηλώσεως στο περιθώριο της καταχώρισεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: μπορεί αυτή η επιφύλαξη να επηρεάσει τη σφαιρική εκτίμηση κατά τρόπον ώστε η αρμόδια αρχή να λάβει μεν υπόψη της το επίμαχο στοιχείο αλλά να του αποδώσει μικρότερη σημασία με αποτέλεσμα να θεωρηθεί ότι αυτό στερείται διακριτικού χαρακτήρα, ακόμη και αν το συγκεκριμένο στοιχείο θα ήταν, εκ των πραγμάτων, διακριτικό και κυρίαρχο στο προγενέστερο σήμα;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, είναι, εν πάση περιπτώσει, δυνατόν η επιφύλαξη αυτή να επηρεάσει καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο τη σφαιρική εκτίμηση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 22 Δεκεμβρίου 2017 — Α

(Υπόθεση C-716/17)

(2018/C 083/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Αιτών

A

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 45 ΣΛΕΕ, όπως ερμηνεύθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση C-461/11 ⁽¹⁾, σε κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας, όπως η επίμαχη εν προκειμένω δανική ρύθμιση, σκοπός της οποίας είναι να διασφαλιστεί ότι το δικαστήριο το οποίο εκδικάζει αίτηση διαγραφής χρεών γνωρίζει και μπορεί να λάβει υπόψη κατά την κρίση του τη συγκεκριμένη κοινωνικοοικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκονται ο οφειλέτης και η οικογένειά του και την οποία θα μπορούν να βιώσουν στο μέλλον, καθώς και ότι η εν λόγω εκτίμηση θα μπορεί να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με προκαθορισμένα κριτήρια που αποτυπώνουν το θεωρούμενο ως αποδεκτό επίπεδο διαβιώσεως κατά τη διάρκεια του μέτρου διαγραφής χρεών;

Αν η απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο ερώτημα είναι ότι ο ανωτέρω περιορισμός δεν δικαιολογείται, τίθεται στο Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα:

- 2) Πρέπει το άρθρο 45 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, επίσης σε μια κατάσταση όπως η παρούσα, έχει άμεση εφαρμογή στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, οπότε οι ιδιώτες πιστωτές είναι υποχρεωμένοι να δεχθούν τη μερική ή ολική απώλεια των χρηματικών ποσών που τους οφείλονται από πρόσωπα τα οποία έχουν μετοικήσει σε άλλη χώρα;

(¹) Απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2012, ECLI:EU:C:2012:704.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 22 Δεκεμβρίου 2017 — Vantaan kaupunki κατά Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

(Υπόθεση C-724/17)

(2018/C 083/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: Vantaan kaupunki

Ανααιρεσίβλητες: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asfaltmix Oy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το ερώτημα ως προς το ποιος ευθύνεται για την αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από συμπεριφορά αντιβαίνουσα στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ να απαντηθεί με άμεση εφαρμογή του εν λόγω άρθρου ή βάσει των εθνικών κανόνων;
- 2) Εάν οι υπόχρεοι προς αποζημίωση καθορίζονται άμεσα βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ: υπέχουν ευθύνη προς αποζημίωση όσοι εμπίπτουν στον όρο «επιχείρηση» της εν λόγω διατάξεως; Εφαρμόζονται για τον καθορισμό των υπόχρεων προς αποζημίωση οι ίδιες αρχές που εφήρμοσε το Δικαστήριο κατά την εκδίκαση υποθέσεων επιβολής προστίμων, προκειμένου να καθορίσει ποιος υπέχει ευθύνη, και σύμφωνα με τις οποίες η ευθύνη μπορεί να στηρίζεται μεταξύ άλλων στην ιδιότητα του μέλους του ίδιου οικονομικού συνόλου ή στην οικονομική συνέχεια;
- 3) Εάν οι υπόχρεοι προς αποζημίωση καθορίζονται βάσει της εθνικής νομοθεσίας του κράτους μέλους: αντιβαίνει στην απαίτηση περί αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης εθνική ρύθμιση, η οποία προβλέπει ότι εταιρία η οποία, αφού απέκτησε όλες τις μετοχές εταιρίας που μετείχε σε σύμπραξη, κατά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, λύει την εν λόγω εταιρία και συνεχίζει τις επιχειρηματικές δραστηριότητές της, δεν ευθύνεται για την αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από την περιορίζουσα τον ανταγωνισμό συμπεριφορά της θυγατρικής εταιρίας, μολονότι η καταβολή αποζημιώσεως από τη θυγατρική εταιρία είναι πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής; Αντιβαίνει στην απαίτηση περί αποτελεσματικότητας ερμηνεία του εσωτερικού δικαίου κράτους μέλους που θέτει ως προϋπόθεση της ευθύνης προς αποζημίωση ο ανωτέρω περιγραφείς εταιρικός μετασχηματισμός να είναι παράνομος ή τεχνητός με σκοπό την καταστρατήγηση της υποχρέωσης προς αποζημίωση λόγω παραβάσεων του δικαίου ανταγωνισμού ή άλλως να έχει πραγματοποιηθεί κατά τρόπο αθέμιτο ή τουλάχιστον η εταιρία να γνώριζε ή να όφειλε να γνωρίζει την παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού κατά την πραγματοποίηση του εταιρικού μετασχηματισμού;

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-729/17)

(2018/C 083/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe, H. Støvlbæk)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αιτείται από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι:

- Περιορίζοντας τη νομική μορφή των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε μη κερδοσκοπικές εταιρείες, που πρέπει να αποτελούνται από έναν τουλάχιστον δικηγорικό σύλλογο και ένα τουλάχιστον επιμελητήριο στην Ελλάδα, όπως ορίζει ο νόμος 3898/2010 και το προεδρικό διάταγμα 123/2011 η Ελλάδα παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 49 της ΣΛΕΕ και του άρθρου 15 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) και παράγραφος 3 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ ⁽¹⁾.
- Υποβάλλοντας τη διαδικασία αναγνώρισης των ακαδημαϊκών προσόντων στις προϋποθέσεις επιβολής πρόσθετων απαιτήσεων σχετικά με το περιεχόμενο των πιστοποιητικών, και επιβολής αντισταθμιστικών μέτρων χωρίς προηγούμενη αξιολόγηση των ουσιωδών διαφορών και διατηρώντας σε ισχύ διατάξεις που εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις υποχρεώνοντας τους αιτούντες διαπίστευσης της ιδιότητας του διαμεσολαβητή που κατέχουν τίτλους διαπίστευσης αποκτηθέντες στην αλλοδαπή ή από αναγνωρισμένου κύρους φορέα κατάρτισης αλλοδαπής προέλευσης κατόπιν εκπαίδευσης παρασχεθείσας στην Ελλάδα, να διαθέτουν εμπειρία 3 τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασία διαμεσολάβησης, η Ελλάδα παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει σύμφωνα με το άρθρο 49 της ΣΛΕΕ, καθώς και σύμφωνα με τα άρθρα 13, 14 και 50 παράγραφος 1, και σύμφωνα με το παράρτημα VII της οδηγίας 2005/36/ΕΚ ⁽²⁾.
- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα**1. Παραβίαση του δικαιώματος ελεύθερης εγκατάστασης που διασφαλίζεται από το άρθρο 49 της ΣΛΕΕ και το άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχεία β και γ) της οδηγίας 2006/123/ΕΚ για τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.**

Το άρθρο 5 παράγραφος 1 του νόμου 3898/2010 καθώς και το σχετικό προεδρικό διάταγμα Δ. 123/2011 ορίζουν ότι οι εταιρείες παροχής κατάρτισης διαμεσολαβητών πρέπει να έχουν αποκλειστικά την νομική μορφή μη κερδοσκοπικών εταιρειών που να αποτελούνται από τουλάχιστον έναν δικηγорικό σύλλογο και ένα από τα εμπορικά επιμελητήρια της Ελλάδας και να λειτουργούν κατόπιν χορήγησης αδειας από την αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 7 του νόμου αυτού.

Οι περιορισμοί αυτοί καλύπτουν τόσο τους φορείς που επιθυμούν να εγκατασταθούν για πρώτη φορά στην Ελλάδα όσο και αυτούς που επιθυμούν τη δευτερεύουσα εγκατάστασή τους υπό μορφή θυγατρικής.

Δεν επιτρέπεται σε κανένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο εκτός από τους δικηγорικούς συλλόγους και τα επιμελητήρια να ιδρύσει φορέα κατάρτισης για την εκπαίδευση διαμεσολαβητών που να δύνανται, βάσει της εκπαίδευσης αυτής, να συμμετέχουν στην εξέταση για την πιστοποίηση της ιδιότητας του διαμεσολαβητή στην Ελλάδα εάν δεν συμβληθεί με δικηγорικό σύλλογο και επιμελητήριο της χώρας.

Επίσης αποκλείεται ουσιαστικά κάθε φορέας του οποίου η τρέχουσα νομική μορφή δεν είναι μη κερδοσκοπική από τη δυνατότητα να προσφέρει έναντι καταβολής διδάκτρων, την εκπαίδευση υποψηφίων διαμεσολαβητών δυνάμενων, βάσει της εκπαίδευσης αυτής να συμμετέχουν στην εξέταση για την πιστοποίηση της ιδιότητας του διαμεσολαβητή στην Ελλάδα.

Τέλος, κάθε φορέας κατάρτισης προέλευσης άλλου κράτους μέλους που ενδιαφέρεται να προσφέρει την εν λόγω υπηρεσία έναντι καταβολής διδάκτρων από τους σπουδαστές που εγγράφονται σε προγράμματα κατάρτισης διαμεσολαβητή αποκλείεται ουσιαστικά από το να εισέλθει στην ελληνική αγορά και να δημιουργήσει δευτερεύουσα εγκατάσταση υπό μορφή θυγατρικής, εάν η τρέχουσα νομική μορφή του δεν είναι μη κερδοσκοπική και η επιλογή του για θυγατρική δεν περιορίζεται σε μη κερδοσκοπικές οντότητες.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα ανωτέρω εισάγουν περιορισμό στο δικαίωμα εγκατάστασης όπως ορίζεται από το άρθρο 49 της ΣΛΕΕ και όπως ορίζεται από το άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) της οδηγίας 2006/123/ΕΚ για την εσωτερική αγορά.

Ο περιορισμός αυτός δεν εμπίπτει στην εξαίρεση του άρθρου 51 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ διότι η παροχή υπηρεσιών κατάρτισης διαμεσολαβητών δεν αποτελεί δραστηριότητα που συνδέεται με το κράτος, την άσκηση δημόσιας εξουσίας και δη την «απονομή της δικαιοσύνης». Εξ άλλου δεν ευρίσκει δικαιολογητικό έρεισμα στο συμφέρον διαφυλάξεως της ποιότητας των υπηρεσιών η οποία ουδόλως τελεί σε άμεση σχέση με τον περιορισμό στην νομική μορφή των φορέων κατάρτισης και την κατοχή εταιρικού κεφαλαίου.

2. Παραβίαση της οδηγίας 2005/36/EK και του άρθρου 49 της ΣΛΕΕ περί ελευθερίας εγκατάστασης.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η απαίτηση της παραγράφου 2 του κεφαλαίου Α του μόνου άρθρου της υπουργικής απόφασης αριθ. 109088/12.12.2011 σύμφωνα με την οποία το πιστοποιητικό κατάρτισης του διαμεσολαβητή πρέπει να βεβαιώνει τις μεθόδους διδασκαλίας, τον αριθμό των συμμετεχόντων, τον αριθμό και τα προσόντα των εκπαιδευτών, τη διαδικασία εξέτασης και αξιολόγησης των υποψηφίων και τον τρόπο κατοχύρωσης του αδιάβλητου χαρακτήρα της εν λόγω διαδικασίας, υπερβαίνουν αυτά που μπορεί να απαιτούνται για την εκτίμηση του επιπέδου γνώσεων και επαγγελματικών προσόντων τα οποία ο κάτοχος τεκμαίρεται ότι κατέχει και δεν επιτρέπουν την ορθή εκτίμηση του ζητήματος εάν η εκπαίδευση του ενδιαφερομένου αφορά τομείς γνώσεων ουσιαστικά διαφορετικών από αυτούς που καλύπτονται από τον απαιτούμενο τίτλο εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Για τους λόγους αυτούς η ανωτέρω διάταξη αντιβαίνει στα άρθρα 13, 14, 50 και στο παράρτημα VII της οδηγίας 2005/36/EK.

Εξάλλου η παράγραφος 5 του κεφαλαίου Α της ανωτέρω υπουργικής απόφασης επιβάλλει στους αλλοδαπούς διαμεσολαβητές με πλήρη επαγγελματικά προσόντα να αποδείξουν ότι διαθέτουν επιπλέον εμπειρία 3 τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασία διαμεσολαβητή πριν να αναγνωριστούν τα προσόντα τους στην Ελλάδα ενώ η απαίτηση αυτή δεν επιβάλλεται στους διαμεσολαβητές που αποκτούν την επαγγελματική τους κατάρτιση στην Ελλάδα. Ως εκ τούτου η ανωτέρω διάταξη αντιβαίνει στο άρθρο 13 της οδηγίας 2005/36/EK, το οποίο προβλέπει ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής παρέχει τη δυνατότητα πρόσβασης στο επάγγελμα υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που ισχύουν για τους υπηκόους του σε αιτούντες που έχουν λάβει πιστοποίηση σε άλλο κράτος μέλος και παραβιάζει την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων όπως προβλέπεται στο άρθρο 49 της ΣΛΕΕ.

(¹) Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά. (ΕΕ 2006 L 376, σ. 36).

(²) Οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων. (ΕΕ 2005 L 255, σ. 22).

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιανουαρίου 2018 ο MS κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 31 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-17/16, MS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: MS (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-17/16·
- συνακολούθως, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας της ασκηθείσας ενώπιόν του προσφυγής ή, εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, να δεχθεί τα αιτήματα που ο νυν ανααιρεσίων προέβαλε πρωτοδικώς και, ως εκ τούτου,
- να αναγνωρίσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής βάσει των άρθρων 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ·
- να διατάξει την προσκόμιση των εγγράφων που η Επιτροπή έχει χαρακτηρίσει ως εμπιστευτικά και τα οποία συνιστούν το αναγκαίο έρεισμα της αποφάσεως αποπομπής·
- να διατάξει την ικανοποίηση της απορρέουσας από την υπαίτια συμπεριφορά της Επιτροπής ηθικής βλάβης του, την οποία κατά δίκαιη και εύλογη κρίση αποτιμά σε 20.000 ευρώ·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να δημοσιεύσει επιστολή συγγνώμης προς τον ανααιρεσίωντα και να τον επανεντάξει στο δίκτυο Team Europe·

— να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναίρεση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφότερων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό της βάσεως της ασκηθείσας ενώπιον του πρώτου δικαστή αγωγής ικανοποίησης ηθικής βλάβης, καθώς και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησως την οποία υπέχει ο πρώτος δικαστής.

Η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη ενέχει επίσης πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό του συμφωνητικού συμμετοχής, καθώς και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησως την οποία υπέχει ο πρώτος δικαστής. Ο εν λόγω δικαστής παραμόρφωσε το περιεχόμενο της δικογραφίας.

Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Βουλγαρίας (Υπόθεση C-27/18)

(2018/C 083/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Samnadda, Y. Marinova, G. von Rintelen)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, παραλείποντας να προσαρμόσει, το αργότερο έως τις 10 Απριλίου 2016, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2014/26/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 84 της 20.3.2014, σ. 72), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43, παράγραφος 1, της οδηγίας,
- να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, να καταβάλει χρηματική κύρωση, λόγω παραβίασης της υποχρέωσής της να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τα μέτρα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, και συγκεκριμένα να καταβάλει το ποσό των 19 121,60 ευρώ ημερησίως, από την ημέρα έκδοσης της δικαστικής απόφασης επί της προσφυγής,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

1. Κατά το άρθρο 43, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/26/ΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία το αργότερο έως τις 10 Απριλίου 2016 και να ενημερώνουν συναφώς την Επιτροπή. Λόγω της μη κοινοποίησης των εθνικών μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει στο Δικαστήριο.
2. Με την προσφυγή της, η Επιτροπή ζητεί να υποχρεωθεί η Δημοκρατία της Βουλγαρίας να καταβάλει χρηματική κύρωση ύψους 19 121,60 ευρώ ημερησίως. Το ύψος της κύρωσης υπολογίστηκε λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παράβασης, καθώς και του αποτρεπτικού αποτελέσματος, με κριτήριο την οικονομική δυνατότητα του κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 84, σ. 72.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — David Fernando Leal da Fonseca κατά Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

(Υπόθεση C-415/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 392 της 24.10.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Andreas Niemeyer κατά Brussels Airlines SA/NV

(Υπόθεση C-269/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 318 της 25.9.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Heinz-Gerhard Albrecht κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-277/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 239 της 24.7.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-420/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 300 της 11.9.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ursula Kaufmann, Viktor Schay κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-534/17) ⁽¹⁾

(2018/C 083/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 424 της 11.12.2017.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 — FV κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-639/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση αξιολογήσεως σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως του έτους 2013 — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως — Σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού που εξέδωσε την απόφαση πρωτοδίκως — Διαδικασία διορισμού δικαστή στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης — Δικαστήριο ουσταθέν σύμφωνα με τον νόμο — Αρχή του νόμιμου δικαστή)

(2018/C 083/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: FV (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-B. Laignelot και M. Bauer)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2016, FV κατά Συμβουλίου (F-40/15, EU:F:2016:137).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2016, FV κατά Συμβουλίου (F-40/15).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση σε άλλο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου διαφορετικό από εκείνο που αποφάνθηκε επί της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 419 της 14.11.16.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 — Wenger κατά EUIPO — Swissgear (SWISSGEAR)

(Υπόθεση T-869/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SWISSGEAR — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 76 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 95 του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 083/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wenger SA (Delémont, Ελβετία) (εκπρόσωποι: K. Ikas και A. Sulovsky, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Swissgear Sàrl (Baar, Ελβετία) (εκπρόσωπος: J. Hacke, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 2098/2015-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Swissgear και Wenger.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Wenger SA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Swissgear Sàrl.

(¹) ΕΕ C 38 της 6.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2018 — avanti κατά EUIPO (avanti)

(Υπόθεση T-250/17) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης avanti — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2018/C 083/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: avanti GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Bahmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 801/2016-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου avanti ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την avanti GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 195 της 19.6.2017.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιανουαρίου 2018 — OCU κατά EKT**(Υπόθεση T-15/18)**

(2018/C 083/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Martínez Martínez και C. López-Mélida de Ramón, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να υποχρεώσει την EKT να παραδώσει το πλήρες ή εμπιστευτικό κείμενο των ζητηθέντων εγγράφων·
- να καταδικάσει την καθής-εναγόμενη Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σκοπός της παρούσας προσφυγής-αγωγής (στο εξής: προσφυγή) είναι να ακυρωθεί η από 17 Νοεμβρίου 2017 απόφαση με αριθμό πρωτοκόλλου LS/MD/17/428, που απορρίπτει την «Επιβεβαιωτική αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα της EKT» την οποία είχε υποβάλει η προσφεύγουσα στις 14 Σεπτεμβρίου 2017· να διαταχθεί η άμεση παράδοση των ζητηθέντων εγγράφων που αφορούν τη θέση υπό εξυγίανση του ιδρύματος Banco Popular Español S.A..

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο που στηρίζεται στο θεμελιώδες δικαίωμα του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης: δικαίωμα χρηστής διοικήσεως, υπό την έκφανση της προσβάσεως σε έγγραφα για τη νόμιμη άσκηση του δικαιώματος άμυνας.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιανουαρίου 2018 — Activos e Inversiones Monterroso κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)**(Υπόθεση T-16/18)**

(2018/C 083/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Pantoja, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Rodríguez Bajón, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να εκδώσει απόφαση με την οποία θα ακυρώνει την από 8 Νοεμβρίου 2017 απόφαση του SRB·
- να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στον φάκελο κατά τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής (στο εξής: προσφυγή).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους:

1. Στην από 8 Νοεμβρίου 2017 απόφασή του, το SRB προδήλως συγχέει το γενικό δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα, το οποίο μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επικλήσεως από οποιονδήποτε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το πιο εξειδικευμένο δικαίωμα της προσβάσεως στον φάκελο, το οποίο μπορεί να ασκηθεί μόνο από τα πρόσωπα που εμπλέκονται στη διαδικασία την οποία αφορά ο φάκελος. Το επιχείρημα του SRB ότι, στο πλαίσιο αμοφτέρων των δικαιωμάτων, ο κατάλογος των εγγράφων στα οποία μπορεί να έχει πρόσβαση ο αιτών είναι ο ίδιος δεν συνάδει προς το δίκαιο.

Το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο συνιστά δικαίωμα προδήλως διαφορετικό από το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα. Ενώ το πρώτο δικαίωμα είναι ένα από τα δικαιώματα που συνδέονται το «δικαίωμα χρηστής διοικήσεως» που κατοχυρώνεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δεύτερο συνιστά αυτόνομο δικαίωμα πολύ γενικότερου χαρακτήρα, συνδεδεμένο με την αρχή της δημόσιας διαφάνειας.

2. Η διαφορά αυτή που υφίσταται μεταξύ των δύο δικαιωμάτων σημαίνει ότι αυτά έχουν διαφορετικούς δικαιούχους και διαφορετικό εύρος, ήτοι το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επικλήσεως μόνο από τους εμπλεκόμενους στην επίμαχη διαδικασία, ενώ το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα αναγνωρίζεται σε οποιονδήποτε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τα έγγραφα τα οποία έχουν στη διάθεσή τους τα θεσμικά όργανα.
3. Το διαφορετικό εύρος των δικαιωμάτων αυτών σημαίνει κατ' ανάγκην ότι το σύνολο εξαιρέσεων που ισχύει για το καθένα εξ αυτών είναι επίσης διαφορετικό. Συνεπώς, ενώ μία από τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα είναι το να μη θιγούν τα «εμπορικά συμφέροντα» των ενεχόμενων επιχειρήσεων, το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο περιορίζεται προκειμένου η άσκησή του να μη θίγει το «επιχειρηματικό απόρρητο» των εταιριών που μετέχουν στη διαδικασία. Έτσι εξηγείται ποια διαφορά υφίσταται μεταξύ του «εμπορικού συμφέροντος», έννοιας ασφαλώς ευρείας, και του «επιχειρηματικού απορρήτου», έννοιας πολύ στενότερης που αναφέρεται στο σύνολο των γνώσεων που αποτελούν κτήμα ορισμένης επιχειρήσεως, είναι γνωστές σε πολύ συγκεκριμένο κύκλο προσώπων και των οποίων η δημοσιοποίηση μπορεί να θίξει την επιχείρηση. Συναφώς, η ύπαρξη επιχειρηματικού απορρήτου πρέπει να σταθμιστεί με τα λοιπά εμπλεκόμενα συμφέροντα, όπως είναι το δικαίωμα άμυνας.
4. Η εμπιστευτικότητα, ως άλλη μία από τις εξαιρέσεις στις οποίες υπόκειται το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο, πρέπει επίσης να αιτιολογείται, υπόκειται δε σε σειρά ορίων τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, με συνέπεια να μην μπορεί να γίνεται αυτομάτως επίκληση της εμπιστευτικότητας για να μην παρασχεθεί το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο, δηλαδή η εφαρμογή της εξαιρέσεως πρέπει να είναι αιτιολογημένη, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
5. Κρίσιμη για την επίλυση της παρούσας διαφοράς είναι η εφαρμογή του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, συνακόλουθα, στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού 806/2014, η διάταξη στην οποία έπρεπε να συμμορφωθεί το SRB είναι το άρθρο 90, παράγραφος 4, και όχι το άρθρο 90, παράγραφος 1.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2018 — *fritz-kulturgüter* κατά EUIPO — *Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)*

(Υπόθεση T-862/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του ογδούου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 38 της 6.2.2017.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL